Ч. 253. Субота 25 (12) падолиста 1905. Рік XV.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На засіданю сойму дня 22 с. м. по відчитаню петиций та інтерпеляций відповідав правительственний комісар ґр. Лось на ряд інтерпеляций а між иншими на інтерпеляцию пос. Богачевского в справі шкід пороблених оленями на ґрунтах Федя Хомишина в Новоселици і в справі неправно стягненого податку від Генриха Шпіса в Суходолі.

З порядку дневного ухвалив сойм петицию оселі Березів середний о вилученє єї з громади Березів вижний, повіта коломийского і утворенє з неї самостійної громади, відступити Виділови краєвому з тим, щоби розслідив справу, а коли нові громади Березів вижний і Березів середний будуть могли без великого обтяженя покривати кошти адміністрациї, старав ся довести обі оселї до спільного порозуміня і предложив соймови на слідуючій сесиї, хоч би й без такої згоди проєкт дотичного закона. Дальше ухвалив сойм без дискусиї закон о утвореню з присілка Ґоди, належачого до Камінки малої, повіта коломийского і з розпарцельованої части табулярної посїлости в Камінці малій і Ґодах самостійної громади адміністрацийної під назвою „Ґоди“.

По сім слїдувала справа реґуляциї Полтви з єї притоками, чого домагало ся внесенє пос. Меруновича. При сій нагоді звернув правительственний комісар ґр. Лось увагу на то, що у внесеню говорить ся о „державнім фонді реґуляцийнім“, котрого нема, а державна дотация водних будівель могла би причинити ся лиш о стілько, о скілько реґуляция причинить ся до сплавности ріки. Не єсть однак виключене, що міністерство справ внутрішних схоче причинити ся до коштів реґуляциї з того титулу, що розходить ся тут о поправу санітарних відносин міста Львова і єго найблизшої охрестности. Внаслїдок сего поясненя поставив пос. Мерунович поправку до свого внесеня, жадаючи, щоби в законі замість слів: „дотация з фонду реґуляцийного“ було сказано: „з етату міністерства справ внутрішних“. Сойм ухвалив відтак закон з сею поправкою.

По залагодженю справи о запомозі для торговиці рогатої худоби і безрог в Кракові і справи будови зелїзниці з Мушини до Криниці, в котрій то справі поручив сойм Виділови краєвому заняти ся розслідом єї і перевести переговори з правительством та інтересованими сторонами, — станув на порядку дневнім звіт комісиї шкільної о внесенях і петициях в справі поліпшеня платні учителів народних. В звіті сказано насамперед, що лихий стан фінансовий краю не дозваляв доси поправити тревало платню учителїв народних. Тепер же утворить ся для краєвого фонду обильне жерело доходів з оплат шинкарских і оплати від пива; але то стане ся аж в 1911 р., а до того часу стан фондів краєвих буде все ще некористний, а навіть буде погіршати ся. Поправа долї учителїв народних вимагала би значного обтяженя буджету; о тім знає ся дуже добре, скоро почислить ся, що вже підвисшене платнї о 20 проц. перевисшало би 2 мільони корон. Сойм однак обмежить ся в найблизших роках у видатках на инші цїли о стілько, щоби позістала резерва потрібна на управильненє платнї. Однак просто неможлива річ, щоби платню учителїв народних зрівнати з платнями урядників XI., X. і IX. ранґи, бо на то потреба би річно 10 мільонів. Поки що може бути утворений лиш фонд на виїмкові запомоги надзвичайні, а запомоги будуть розділяти ся в сумах бодай по 100 корон, передовсїм учителям, що мають численну родину з увзглядненєм також місцевих відносин що-до дорожнї і то без індивідуальних подань без всяких побічних взглядів, протекциї і т. и. Дальше предкладала комісия піднесенє додатків пятилїтних і забезпеченє всїм учителям на селї помешканя і опалу в натурі.

В дискусиї над сим звітом забрав голос насамперед пос. др. Малаховский і доказував, що квота 300.000 К не вистане на запомоги для трох тисячів і кількасот жонатих учителїв, а що до зрівнаня платнї учителїв з

ШНУРОЧОК.

(З француского — Ґі де Мопасана).

З усїх сторін, дорогами, ішли селяни з своїми жінками в напрямі до міста, бо то був ярмарковий день.

Мужчини ступали поволи і спокійно, подаючись при кождім порушеню цїлим тїлом наперед.

Їх синї блюзи роздували ся, прибираючи вид готового шідлетїти бальона, з котрого виглядали голова, ноги і руки.

Деякі вели корову або теля.

На гордевільскій площи була густа, змішана товпа людий і зьвірят. Роги биків, високі капелюхи богатих селян, жіночі пестрі очіпки виднїли ся декуди понад тою ріжнородною глотою.

Крикливі, різкі і пискливі голоси лучили ся в протяжний клекотливий гамір, котрий від часу до часу приглушував ся грімким криком якого здоровенного, нагле розвеселившого ся селянина, або довгим риком корови, привязаної до стіни.

Старець Ґошкорн з Бреоте лише що приїхав до Ґордевіль; ідучи до свого місця, він нараз побачив на земли кусник шнурочка. Ощадний, як правдивий Нормандець, старий подумав, що шнурочок придасть ся і не треба ним погорджувати. З великим трудом, охаючи від ревматичного болю, він схилив ся і підняв єго з землї. Лише що старець ладив ся шнурок порядно звинути, коли нараз увидів хомутника Маляндена, що стояв в дверех свого склепика і глядів на него.

Між ними свого часу була суперечка ізза якоїсь узди і они так і остали в гнїві, бо оба були дуже завзяті.

Ґошкорнови стало маркітно, що ворог побачив єго в ту хвилю, коли він піднимав шнурочок. Старець чим скорше всунув найдене до кишенї; відтак удав, що ще чогось глядає на земли, чого ніяк не може найти і пішов дальше в напрямі ринку. Вскорі він щез в галасливій товпі, що ворушила ся неспокійно в безконечнім торзі.

Селяни оглядали корови, відходили, вертали ся, задержували ся в нерішучости, боячи ся все обманути ся і уперто слїдячи за кождим поглядом продаючого, стараючи ся відкрити яку небудь хибу або недостаток в худобині.

Женщини, поставлявши коло ніг свої великі коші, повиймали з них птиці, котрі лежали на земли з перевязаними лабами і крилами.

З спокійним але непривітливим лицем вислухували они подавану їм цїну, обстаючи уперто при своїм, або нараз рішаючи ся уступити за то, що їм давали, кричали за відходячим поволи купцем.

— Добре, нехай буде — я вам уступаю!

Коло дванайцятої години площа поволи опустїла; ті, котрі жили далеко, розійшли ся по гостинницях.

Обширна саля у Журдена була повна народа, а велике подвірє цїле заставлене поживклими від болота, покривленими возами всїлякого рода, з піднятими до гори мов руки оглоблями, або нахиленими до землї козлами і високо піднятим сидженєм.

Просто против гостий величезний, повний яркого огня комин освічував і огрівав обідаючих. На трех рожнах пекли ся кури, голуби і баранина; приятний запах горячого і товстого соку, що тїк з печеного мяса, веселив душу і будив апетит.

Цїла сільска аристократия їла тут, у Журдена — реставратора, хитрого баришівника, що всцїв зробити гроші. Подавані тарелї скоро опорожнювали ся так само, як склянки з жовтавим вином.

Кождий оповідав о своїх дїлах, орудках, продажи. Говорили о тім, який буде урожай.

Нараз на подвірю перед домом роздав ся звук барабана. З виїмком деяких рівнодушних всї повставали з місць і кинули ся до дверий і вікон, доїдаючи ще кусники і держачи в руках серветки.

Скінчивши бити в барабан, громадский поліциянт закричав на цїлий голос, промовляючи виразно кожде слово:

— Подає ся до відомости мешканців Ґордевіля і взагалї всїх, що були на торзі, що нинї рано згублено на Безвільскій дорозї, межи

ранґами урядників державних заявив, що учительство обстає при тім постуляті. Бесідник вносив відтак підвисшене повисшої суми до 400.000 К. Се внесене піднер також пос. ґраф Ст. Стадницкий. — П. Томашевский вносив, щоби при роздаваню запомог увзглядновано передовсім учителів хорих, потребуючих курациї. — П. др. Олесницкий заявив, що єсть за поліпшенем платні учителів, однак застерігає ся против того, щоби то поліпшене дістало ся лиш тим, що при виборах займають ся аґітацією за правительственними кандидатами. Остаточно повторив бесідник резолюцию з дня 7 падолиста 1904, жадаючу завізвана Виділу краєвого, щоби розслідив материяльні відносини самостійних катехитів шкіл народних і зложив о тім звіт соймови.

Сойм ухвалив наконець внесеня комісиї шкільної з поправками дра Малаховского і Томашевского і резолюцию дра Олесницкого.

Опісля вела ся дальше дискусия буджетова і ухвалено цілий преліміпар краєвого фонду шкільного на 1906 р.: доходи 3,545.515 К, видатки 13,394.614 К. Дальше ухвалено видатки на репрезентацию краю (253.772 К), заряд (879.429 К), справи санітарні (3,495.989 К) і рубрику „Добродійність" (103.973 К).

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Угорска криза — Події в Росиї. — Демонстрация фльот против Туреччини.

В буковиньскім соймі на послїднім засїданю вела ся дискусия над проєктом нової ординациї виборчої. Против того проєкту промавляв пос. Штравхер, покликуючись на то, що проєкт сей не роздано у відповіднім часї послам. Посол Скедель заявив, що клюб міских послів не може брати участи в дальшій дискусиї, бо Виділ краєвий не виготовив проєкту зміни ординациї виборчої для міст, а предложена ординация виборча не годить ся з поглядами клюбу. Пос. Николай Василько і Відман промавляли за предложеним проєктом, котрий з малими змінами ухвалено. На тім закінчено сесию і сойм закрито.

В стирийскім соймі вела ся дискусия над внесенєм комісиї політичної в справі реформи виборчої до парляменту. Комісия заявила ся за загальним правом голосованя. Більшість соймова противилась резолюциї комісиї, але остаточно сойм єї ухвалив.

„W. Allg. Ztg." доносить, що бар. Феєрварі назвав перед кореспондентом тоїж ґазети положенє на Угорщинї дуже поважним. Надходять дуже неспокійні часи. Він переконаний, що до залагодженя угорскої кризи треба що найменше ще рік часу. Лиш через переобразованє парляменту дасть ся осягнути основну переміну угорскої полїтики.

Кошут оголосив в часописи „Будапешт" статю, взиваючу комітати, щоби звертали ся до судів з жалобою против правительства за відбиранє їм державної дотациї. Нема сумніву — пише Кошут — що на Угорщинї не знайде ся нїякий трибунал, котрий би не видав вироку, засуджуючого державу на заплаченє дотациї і зворот коштів. Комітати одержують тоту дотацию яко відшкодованє за заряд куратель і справ сирітских, длятого відбиранє тих сум правительством єсть неоправдане.

Наради представителів земств і міст в Москві прибрали виразнійшу форму, коли бюро конґресу предложило участникам слїдуючу резолюцию: „Зваживши, що маніфест з дня 3-го жовтня признає то все, чого жадано від початку, з'їзд признаючи, що свободи признані маніфестом суть необхідні в цїли успокоєня краю, заявляє свою повну солїдарність з тою основою конституциї. Здійстненє тої проґрами єсть обовязком міністерства, котре одвічає за него. З'їзд висказує переконанє, що міністерство може числити на підпору значної більшости земств і міст доти, доки буде поступати в напрямі, ведучім до здійстненя свобід признаних в маніфесті. Всяке відступленє від того напряму стрітить рішучу опозицию. Яко одиноке средство забезпеченя поваги правительства і підпори представителїв краю уважає з'їзд безпроволочне виданє розпорядженя, котре заповість загальне право виборче для Думи, та переданє першій Думі чинности конституанти, а також виготовленє за згодою царя конституциї для російскої держави, вкінци зорґанїзованя реформ територияльних і инші зарядженя. Але безпроволочно треба ухвалити зарядженя, котрі мають на цїли здійстненє свобід з маніфесту".

Резолюцию повитали зібрані грімкими оплесками, а до дискусиї записало ся 40 бесїдників. Цїле вечірне засїданє в середу заняла дискусия а 27 бесїдників поставило до згаданої резолюциї всїлякі поправки. Бюро взяло відтак згадану резолюцию назад і предложило єї в зміненім видї до голосованя.

„Варшавский Дневник" доносить: Цар в наслїдок рапорту презеса ради міністрів ґр. Віттого надав — до часу остаточного порішеня в дорозї законодатній — міністрови просьвіти право установити у варшавскім університеті посади професорів етатових польскої мови і історії лїтератури польскої, як також лектора польскої мови і польскої лїтератури. Виклади тих предметів будуть відбувати ся по польски. Потрібний на то кредит 3.800 рублїв буде асиґнований від 1 січня 1906. Міністер просьвіти подаючи до відомости сей приказ царский, повідомив університет варшавский, що вже нинї позваляє на утворенє повисших посад професорских.

На Балканї заносить ся на щось недоброго; з мирної демонстрациї европейских фльот готова ще виринути кровава борба. В середу вечером вручила Порта австро-угорскій амбасадї відповідь на послїдну ноту амбасадорів. Зміст тої відповіди єсть відмовний що до всїх точок, причім звернено увагу на публичне мнїнє в Туреччинї. Лиш що до цивільних аґентів Порта годить ся на продовженє їх мандатів на два роки. Внаслїдок тої відповіди уважають в Берлинї положенє на балканьскім півострові за дуже грізне, бо скоро держави не змусять Туреччини до уступок, то в Македониї і в Старій Сербії вибухне на певно загальна ворохобня, а коли Порта піддасть ся напорови держав европейских, то знов готова вибухнути ворохобня не лиш в Альбанії, але може навіть і в цїлій Туреччинї серед магометаньского населеня.

Новинки.

Львів, дня 24 падолиста 1905.

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів запомоги по 200 корон на будови церков в громадах: Молчанївка, скалатского повіта, Турю горішнім, старосамбірского повіта і Плаву, стрийского повіта.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував в етатї правничо-адмінїстрацийних урядників дирекциї домен адмінїстрацийного ад'юнкта Володимира Гординьского, адмінїстрацийним секретарем; асистентів лїсництва: Казим. Геннерта, Викт Лобоса, Кар. Гаску, Викт. Костеркевича управителями лїсів, а елєвів лїсництва: Ферд. Яворского, Стан. Ґольчевского і Меч. Байля асистентами лїсництва.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ад'юнкта будівництва Фр. Сінкевича з Коломиї до Заліщик і практиканта будівництва Едв. Важного зі Стрия до Коломиї.

— **Доповняючі вибори** до оцїночних комісий особисто-доходового податку відбудуть ся: до місцевих комісий в Бродах, Дрогобичи, Городенцї, Коломиї з Вербіжом н., Кракові, Львові, Н. Санчи, Підгірю, Перемишли, Ряшеві, Самборі, Станиславові, Стрию, Тернополи і Тарнові в днях 18, 20 і 21 грудня, а в инших округах 11, 12 і 13 грудня.

девятою а десятою годиною, чорну шкіряну мошонку, в котрій було пятьсот франків і урядові папери. Просить ся віднести єї сейчас до дому мера, або до пана Фартіне Гульбрека з Манвілю. Буде двайцять франків нагороди.

Полїциянт відійшов.

З далека ще раз доніс ся єго голос і звук барабану.

Всї заговорили на нову тему, розважуючи обставини і обсуджуючи питанє, чи мав Гульбрек вигляди найти свою мошонку.

Обід наближав ся до кінця.

Допивали вже каву, як нараз на порозї показав ся жандарм.

Він спитав:

— Чи нема тут пана Ґошкорна з Бреоте?

Ґошкорн, що сидїв на другім кінци стола, відповів:

— Є, є.

Жандарм говорив дальше:

— Пане Ґошкорн, не будете такі добрі пійти зі мною до пана мера? Він хоче з вами поговорити.

Зачудований селянин мимохіть занепокоїв ся, допив відразу свою чарку кави, встав з місця і ще більше згорблений як рано, бо перші кроки по відпочинку бувають звичайно дуже тяжкі, зібрав ся іти, повторяючи:

— Так, є, є....

І він пійшов за жандармом.

Мер дожидав єго, сидячи в кріслї. То був місцевий нотар, товстий, поважний пан, що любив говорити хорошими зворотами.

— Пане Ґошкорн — сказав він — нинї рано бачили, як ви підняли на Безвільскій дорозї мошонку, згублену Бульбреком з Манвілю.

Змішаний старець глядїв на мера, наляканий тим киненим на него підозрінєм, що не знати звідки взяло ся.

— Я, я? Підняв мошонку?

— Так, іменно ви.

— Даю вам слово, що я єї не бачив.

— Вас зловили.

— Мене зловили, мене? Хтож мене зловив?

— Пан Малянден, римар.

Старець пригадав собі, зрозумів і червоніючи від гніву, скрикнув:

— А, то він мене зловив! Та він, пане мер, міг хиба бачити, як я підняв ось той шнурочок; ось дивіть ся....

І пошукавши в кишенях, він виймив звідтам маленький кусник шнурка.

(Конець буде).

— **Дрібні вісти.** П. Александер Барвіньский, вертаючи з католицкого конґресу у Відни, задержав ся в Кракові, де в Славяньскім клюбі виголосив відчит про україньску справу в теперішну пору. — Вінчане п. Едварда Пацановского, ц. к. податкового офіцияла, з п-ою Оленою Петровичівною відбуде ся дня 26-го с. м. в Баличах коло Мостиск. — Кіньске мясо у Львові тішить ся і дальше великим попитом. На вчера убито і пероблено вже 10 коний. Склепи отверті вже цілий день з малою перервою в обідовій порі. Перед полуднем глота перед скленами все велика, пізнійше рух звичайний. Купуюча публика жалує ся на злу вагу. Позаяк тих жалоб було богато, потягнено продаючих до одвічальности. Они толкують ся поспіхом, в котрім легко о похибки. — Чотири телеґрами одержала вчера львівска поліция від Якова Ґутмана з Бендзина, в Королівстві польскім, з повідомленем, що 19-літний Дувид Циґлер і 20-літний Шмуль Фельзенштайн украли ему 2000 рублів і утікли до Львова. — В Кракові лучили ся передвчера два самоубийства. Именно рано застрілив ся ізза нещастної любови 19-літний торговельний касиер Ігн. Вурцель, а по полудни 20-літний ремісник Мапищак. Мапищака ще живого перевезено до шпиталя. — Кінну поліцию має одержати місто Краків від дня 1-го січня 1906. З початку число кінних вояків буде виносити 30 під командою одного офіцира.

— **З буковиньского сойму.** На соймовім засіданю по рефераті пос. П. Василька именем фінансової комісиї ухвалено дати отсі субвенциї: „Рускій Школі" в Чернівцях 1000 К, Історичному товариству в Чернівцях 300 К, черновецкій філії „Рускої Школи" 600 К, „Шкільній Помочи" 5000 К, Музичній школі ім. Лисенка а) на удержане школи 500 К, б) на уладжене школи 500 К, Тов. „Зоря" 100 К, ґімнастичному тов. „Січ" в Чернівцях 100 К, запомоговому тов. П. ґімназиї 250 К, тов. „Мироносиць" в Чернівцях 1000 К, Тов. „Рускої прав. шляхти" 1200 К, „Рускій Бурсї" в Серетї а) на удержане 1000 К, б) на розширене будинку 3000 К (перша рата із 9000 К), рускому „Народному Домови" в Чернівцях (інтернат) а) на удержане 5000 К, б) на будову Бурси 10.000 К (перша рата із 50.000 К), Рускій селяньскій бурсї а) на удержане 800 К, б) на скомплетоване інвентаря 1200 К, Бурсї в Кіцмани а) на удержане 2000 К, б) на будову 3000 К (перша рата з 5000 К), Рускій міщаньскій читальни в Чернівцях 300 К, „Рускій Бесїдї" в Вижници 500 К, „Рускій Бесїдї" в Чернівцях 1500 К, Тов. „Боян" в Кіцмани 100 К, Тов. „Боян" в Чернівцях 200 К, рускому селяньскому театрови в Чернівцях 300 К, а „Рускій Бесїдї" в Ростоках 100 К, — разом 32.750 К,

— **Утеча дефравданта.** До львівскої поліциї надійшло з державної прокураториї в Брукселі стежне письмо за 35-літним Юлїєм Фердинандом Дуфіль, урядником Societé Générale в Брукселі, котрий утік звідтам, спроневіривши 310.000 франків.

— **Пів мілїона фальшивих банкнотів.** З Дебрецена на Угорщинї доносять, що льондоньска фабрика фальшивих 50-коронівок прямо залила своїми виробами північну Угорщину, т. є. руску часть Угорщини і по части Словаччину. Доси спіймано 75 жидів, котрі в тих околицях пустили підроблених банкнотів на около пів мілїона корон. Головними героями тої шайки були Авраам Кис, Лазар Фішер і Соломон Штрус, всї з місцевости Кевешліде.

— **Золото на Поділю.** Загально звістно, що буковиньскі ріки Серет, Сучава і Молдава, а також Черемош несли давно золотий пісок, який визбирували цигани. Так було ще в половині минувшого столїтя. Від того часу не чути про золотого в буковиньских ріках, хоч оно там певно находить ся в малій скількости. Золотодайним жерелом єсть там певно кристалїчний вапняк та инші старі поклади скал, котрі находять ся в Карпатах як по нашій так по буковиньскій сторонї. Проф. Залозецкий припускає, що золото єсть і на Поділю галицкім і україньскім. При нагоді опису ґеольоґічних формаций в Барищи на Поділю порівнує їх з такимиж формациями в Кімберлей та инших місцевостях полудневої Африки, в яких копають золото і дорогі каміні, і доходить до висновку, що там і тут суть ті самі поклади, отже золото і дорогі каміні, тим самим можуть і на Поділю бути. Між иншими познаками ґеольоґічної схожости обох країн суть півкулисті кургани, котрі в полудневій Африці повстали наслїдком піднесеня верхних покладів вульканїчною лявою. В тій же ляві находить ся золото і дияманти. Подібні півкулисті горби на Поділю могли також утворити ся тою самою дорогою і в їх застиглій ляві можуть бути скарби золота. В околицях Бучача над Стрипою — як подає переказ, мала бути колись копальня золота. Переказ про находжене золота на галицкім Поділю потверджують також назви місцевостий і рік як прим. Золотники, Золотий Потік, Золочів, Золочівка, Золота Липа і ин.

† **Померла** Зиновія Каміньска, жена пароха, дня 20 с. м. в 29-ім році житя, в Посїчи.

Телеґрами.

Відень 24 падолиста. Зібрані в Пірею кораблї воєнні мають відплисти нинї до побережа острова Мітілєне. В тутешних кругах дипльоматичних говорять, що нинї розпічне ся демонстрация фльот.

Зальцбурґ 24 падолиста. Сесию сойму вчера закрито.

Петербург 24 падолиста. Цар відбув вчера в царскім селї першу раду коронну від часу утвореня кабінету Віттого. По тій радї коронній підписав — кажуть — цар укази виконуючі що до свободи слова і зборів.

Петербург 24 падолиста. Президент мінїстрів ґр. Вітте одержав від міских рад Казаня і Астрахана та від біржи в Рибіньску і Самарі телеґрами, в котрих ті корпорациї заявляють, що будуть підпирати правительство, котре опре ся о манїфест з 30 жовтня.

Москва 24 падолиста. Конґрес земців від многих зарядів земств і товариств одержав телеґрами, в котрих они заявляють ся за підпиранєм правительства і против конституанти.

Льондон 24 падолиста. В кругах полїтичних викликала велику сензацию чутка, що президент мінїстрів Бальфур внеодовзї подасть ся до димісиї, а в такім случаю король поручив би лїбералам утворене кабінету.

Константинополь 24 падолиста. Доси ще не порішено, чи амбасадори ще раз відповідять Портї, чи розпічне ся безпроволочно демонстрация фльот.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує, що після донесеня граничної стациї Радивилів піднято загальний рух на всїх зелїзницях російских через Радивилів.

— З днем 1 грудня 1905 увійде в житє нова тарифа часть II, зшиток 4 для збіжа, овочів стручкових, виробів млинарских і т. и. у всхідно-північно-західнім австрийскім звязку зелїзничім.

— З днем 1 грудня 1905 увійде в житє додаток II до тарифи часть II, зшиток 1 у всхідно-північно-західнім австрийскім звязку зелїзничім з дня 1 сїчня 1905.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6 10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора. Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5 45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнійший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).